

Robert Kasprzycki, Ballada o mie

Dzień znów kończy się patrzeniem w sufit
jego biel rozjaśnia nocny spleen
miasto śpi swym snem kamiennych żółwi□□
palcem w ciemność kreślę rejestr swoich win□
Znów patrzyłem wokół lecz nie zobaczyłem□
co być może dostrzegłby najgłupszy z was□
że zdeptałem to co sam stworzyłem□□
długo budowany hermetyczny świat
Przez brudne czyny plugawe rozmowy
dzień conocny i codzienną noc
zawsze winny i ciągle bez winy□
między prawdą a kłamstwem przenikam jak kot
Z obrzydzeniem patrzę w otępiałe twarze
bagnem bzdur bełkocze ten pijany tłum
pomiędzy rynsztokiem a świętym ołtarzem
płyną brudną lawą niby Styksu nurt
I nierozgrzeszony w swojej nienawiści
usta mam skrzywione w paroksyzmie słów
że ten senny koszmar nigdy się nie wyśni
bo jest przebudzeniem z koszmarnego snu
Przez brudne czyny plugawe rozmowy
dzień conocny i codzienną noc
zawsze winny i ciągle bez winy
między prawdą a kłamstwem przenikam jak kot